

Muharjev Jaka dokazuje prismukljansko bistroumnost.

je šel iz Prismukelj v sosednji kraj po opravkih. Po

opravilu je stopil mimogrede tudi v

, da se okrepča.

ki so sedeli notri, so vsi poznali

kakor tudi njegovo domišljavost

je obvestila

, da je kosilo že pripravljeno.

se popraska za

, ne reče nič, ker se mu je zdelo škoda

so to opazili, pa mu reče nekdo: „No, Jaka, Prismukljanci ste prebrisani

in zviti kakor

in si znate vedno pomagati iz zadrege. Celo kosilo

in še

vina ti plačamo, ako si boš znal kosilo brez

preskr-

beti, da ne boš šel niti

od

proč.

odpre

na

široko, stegne

kvišku in v trdnem prepričanju in zaupanju, da mu

kosilo in

vina ne uide, navdušeno zakliče: „O, to pa to; mi Prismukljanci

smo

, to boste kmalu videli.“ S temi besedami seže vsem

v

češ, da velja njihova ponudba.

in

sta pospravila in zaklenila vso

tako, da

ne bi našel ničesar. išče po vseh, a ker ne najde nič

pripravnega, vzame prazen za, ki pa je imel na dnu

zamašim kar s in vse je v redu, si misli naš umije

, vtakne skozi in hajdi po kosilo. mu nalije

vročje juhe v „Au, aj, au,“ je zajavkal ko ga je spekló v kazalec

Peči in skeleti ga je začelo tako, da je začel privzdigovati zdaj eno

zdaj drugo kakor na razbeljeni plošči. Začel je skakati in

tuliti ter plesati z na se je od smeha držal

ter se ves solzen sesedel na in pa so se od smeha

tolkli z ob ni mogel več zdržati, je jezno vrgel

z vrelo juho po tleh ter še vedno plesoč oblizoval oparjeni

Ko spozna, da ga imajo za in da je šlo kosilo po ga je

popadla taka jeza, je pobral, ki je padel na zaloputnil

in zbežal po najkrajši proti Prismukljam.